

Taktika vzdušného průzkumu

Kapitán Jan Zeman

● Obsah a rozsah taktiky vzdušného průzkumu

Pojem taktika vzdušného průzkumu je velmi široký. Zpravidla se vztahuje jen na taktiku průzkumného letu, tj. na způsob manévru průzkumných letounů na trati letu a u cíle. Do taktiky vzdušného průzkumu je však nutno zařadit i volbu nejvhodnějších prostředků vzdušného průzkumu, určení intenzity průzkumu jednotlivých objektů, určení nejvhodnější denní či noční doby k provedení průzkumu, otázky přecílování průzkumných letounů letících na plánovaný úkol, náhrady jejich ztrát atd.

Aby bylo možno systematicky probrat taktiku vzdušného průzkumu, je nutno si ji rozdělit na

- a) taktiku organizace vzdušného průzkumu;
- b) taktiku provádění průzkumných letů;
- c) taktiku řízení vzdušného průzkumu;
- d) taktiku vyhodnocování výsledků vzdušného průzkumu.

Prvá část, tj. taktika organizace vzdušného průzkumu je odvislá od druhu cílů a od prostředků průzkumu, které jsou k dispozici. Taktiku vedení vzdušného průzkumu nejvíc ovlivňuje PVO cíle, druh použitého prostředku vzdušného průzkumu a druh prozkoumávaného cíle. Taktika řízení a vyhodnocování vzdušného průzkumu v sobě zahrnuje všeobecné zásady, které zabezpečují nejvhodnější využití průzkumných vzletů předem plánovaných a ze zálohy a nejvhodnější využití věrohodných zpráv pro všechny zájmové štáby.

● Taktika organizace vzdušného průzkumu

Pod pojmem organizace vzdušného průzkumu se v dosud vydaných odborných publikacích uvažuje metodický postup velitelů a štábů při ujasňování úkolu, hodnocení situace a rozhodnutí. Zde jsou sice vytyčeny závěry, co musí být organizací

Clánek shrnuje a tvůrčím způsobem rozpracovává dosavadní zkušenosti z taktiky vzdušného průzkumu.

Rozebírá i otázky v praxi dosud neověřené, které mohou být podnětem k diskusi.

vzdušného průzkumu řešeno, avšak nejsou uvedeny nejvýhodnější taktické způsoby vzdušného průzkumu typických cílů.

Dochází k tomu, že rozhodnutí na stupni letecký útvar je začasť odbyto rozvržením úkolů na jednotlivé osádky a opomíjí se rozšíření těchto úkolů o důležité taktické podrobnosti.

Proto je nutno při organizaci vzdušného průzkumu vyřešit podrobně tyto otázky:

- a) celkovou koncepci provedení vzdušného průzkumu jak ve dne, tak v noci,
- b) prostředky průzkumu,
- c) způsob provedení průzkumného letu (bude řešeno centrálně v bodě 4),
- d) na které prostory se zaměřit při vedení průzkumu,
- e) kolikrát denně prozkoumávat jednotlivé cíle,
- f) kdy časově provést jednotlivé úkoly.

Výsledkem musí být nejvýhodnější a nejeekonomičtější, takticky do všech podrobností rozpracované rozhodnutí.

V následujícím jsou uvedeny nejvýhodnější taktické způsoby vzdušného průzkumu typických cílů.

Předem je nutno si uvědomit, že sil k provedení průzkumu všech cílů a pravděpodobných prostorů rozmístění cílů není nikdy dost. Tím pečlivější musí být zhodnocení situace a rozhodnutí, aby byly k průzkumu vybrány nejdůležitější cíle v nejvhodnější době.

A. Průzkum zbraní hromadného ničení

Průzkum ZHN je prvořadým úkolem průzkumného letectva. Provádí se zpravidla vizuálně z výšek 200–2000 m se zaměřením na prostory pravděpodobného rozmístění těchto prostředků, s fotografickou kontrolou zjištěných cílů nebo náznaků cílů, a to u těch ZHN, jejichž taktické normy uvažují o pobytu v odpalovací základně kratším, než 6 hodin. U ZHN operačního typu, jejichž pobyt v odpalovací základně

je delší než 6 hodin, je výhodné provádět vyhledávání ZHN fotograficky, tj. systematicky fotografovat a vyhodnocovat pravděpodobné prostory rozmístění odpalovacích základen. Kromě prostorů pravděpodobného rozmístění odpalovacích základen ZHN je nutno se zaměřit na komunikace, kde lze očekávat přesuny ZHN a na pravděpodobné prostory soustředění ZHN.

Nejnáléhavějším se jeví průzkum ZHN v odpalovací základně, kdy je cílem zjistit prostředek ZHN tak včasné, aby jej bylo možno zničit ještě před odpálením. U takových ZHN, které mají dobu, potřebnou od zaujetí odpalovací základny z odpálení, kolem 30 minut, např. HONEST JOHN, je třeba spojit vyhledávání ZHN s jejich ničením systémem lovu, který je veden silami bombardovacích stíhačů. U ZHN, jejichž norma pro odpálení je 2 hodiny, např. CORPORAL, je třeba prohledávat možné prostory odpalovacích základen každé 2 hodiny. Tyto prostory určuje a podle vývoje situace upřesňuje štáb VL a PVOS, v krajním případě štáby leteckých svazků a útvarů. Zpravidla se přidělují prostory do 40 km od linie fronty dělostřeleckému průzkumnému leteckému pluku, do 150 km průzkumnému leteckému pluku a do 250 km bombardovací letecké divizi. Pravděpodobné prostory rozmístění ZHN se volí o velikosti 10×20 km jako jeden průzkumný úkol.

Při fotografickém průzkumu je třeba dodržovat tato měřítka:

v prostoru odpalovací základny možno využít zpráv radiotechnického průzkumu v případě, že jsou zjištěny radiolokátory používané k řízení ZHN. V těchto případech je nutno provést průzkum na výzvu z pohotovosti čis. 2.

Pro průzkum ZHN se zpravidla vyčleňuje $\frac{1}{4}$ až $\frac{1}{3}$ bojového úsilí průzkumných útvarů a jednotek. V případě, že se nedostává vzletů k pokrytí všech pravděpodobných prostorů požadovanou intenzitou, je třeba nejdříve snížit intenzitu průzkumných letů a v dalším zhodnotit a vybrat ty prostory, které jsou nejpravděpodobnější. Intenzitu průzkumných vzletů k průzkumu ZHN nelze snížit především v důležitých obdobích operace, např. při očekávání nepřátelského protiúderu.

B. Průzkum letišť

Vzhledem k tomu, že soudobé letouny mohou být nosiči atomových pum, staví se průzkum letišť svou důležitostí ihned za průzkum ZHN.

Základním způsobem průzkumu letišť je fotografický průzkum, který se provádí v měřítku 1:8000 až 1:15000 podle předpokládaných typů letounů na letišti. Fotografický průzkum možných letištních ploch se provádí v měřítku 1:15 000 až 1:20 000. Objeví-li se příznaky budování letišť, provádí se upřesnění v měřítku 1:8000 až 1:15 000. Takto prováděný průzkum je nut-

Prostor	Měřítka	Poznámka
ZHN na přesunech	1:3000—5000 1:4000—6000	po železnici po silnici
ZHN v soustředění	1:3000—4000	
ZHN v odpalovací základně	1:3000—4000	provádí se srovnávání snímků pořízených v různou dobu

Vzhledem na omezené možnosti průzkumu v noci není možné vyhledávat ZHN v noci ani vizuálně, ani fotograficky. Je možno pouze namátkově zjišťovat přesuny ZHN po komunikacích zaměřením se na krátké úseky komunikací a dále upřesnit polohu ZHN, je-li prostor určen s přesností 2×2 km a zabezpečeno navedení do prostoru cíle.

Jako jeden z náznaků přítomnosti ZHN

no uvažovat s průměrnou intenzitou jednou za den v pohyblivých fázích boje.

Kromě tohoto detailního průzkumu se provádí obhlídka letišť s cílem získat současný obraz o rozmístění letectva protivníka. Ta se provádí zpravidla vizuálně z výšek 200 až 3000 m, s fotografickou kontrolou zjištěných cílů, kdy možno s výhodou využít perspektivního fotografování. Ob-

hlídka se provádí zpravidla na výzvu a může po ní s výhodou následovat úder na letiště. Podle stupně vycvičenosti se osádce přiděluje na 1 vzlet 3 a více letišť k obhlídce.

Letiště úderného letectva lze zjišťovat sledováním přistávajících letounů vracejících se z provedených úderů nebo po jejich odražení.

Průzkum letišť je zpravidla zadáván průzkumným letkám stíhacích leteckých divizí a průzkumnému leteckému pluku.

Při vedení průzkumu je třeba, aby všechny osádky vyhledávaly příznaky budování nových letišť.

Povinností osádek provádějících průzkum letišť je prověřit obsazení letiště (nejde-li o letiště klamná).

Průzkum letišť v noci fotografováním bude prováděn výjimečně a zpravidla na výzvu. Přímý průzkum před úderem v noci bude prováděn pomocí osvětlovacích pum SAB. Obsazení letiště možno v noci zjišťovat vizuálně s využitím světelné maskovací nekalné na letištích s nočním provozem.

C. Průzkum přesunů a přeprav pozemních vojsk

Přísuny ZHN vojsk a materiálu, zasazování záloh do průlomu nebo do protiakcí, odchod vojsk se zjišťují průzkumem komunikací.

Tento úkol se provádí taktickými letouny vizuálně z výšek 100 až 2500 m, letouny bombardovacími s výhodou fotograficky z velkých výšek. Zjištěné proudy vojsk na silnicích, přepravy na železničních nebo vodních tocích a vykládání nebo nakládání vojsk se pro kontrolu fotograficky filmují. Měřítka pro průzkum přeprav po železnici se pohybují mezi 1:10 000 až 1:15 000 s cílem zjistit směry a intenzitu přeprav a v rozmezí 1:15 000 až 1:9000 s cílem odhalit přepravovanou techniku nebo vykládanou techniku na vykládacích stanicích. Pro fotografický průzkum silnic se volí měřítko 1:4000 až 1:9000. Komunikace nebo komunikační směry určuje a denně upřesňuje k průzkumu štáb VL a PVOS, v krajním případě štáby svazků a průzkumných útvarů. Detailní volbu jednotlivých komunikací v určeném komunikačním směru provádí štáb svazku nebo průzkumného útvaru.

Průměrná intenzita průzkumu komunikací je jednou ve dne a jednou v noci. Provádí-li se střežení záloh, aby se zjistilo jejich zasazování, intenzita letů se zvětšuje. Výhodně je provádět průzkum komunikací

za sítání a při setmění. V noci je třeba se zaměřit na komunikační uzly a na krátké, pečlivě vybrané a často měněné úseky komunikací; prozkoumávají se vizuálně s využitím osvětlovacích pum SAB.

Průzkum komunikací se provádí většinou při plánovaných letech. Na výzvu se provádí pouze výjimečně, např. při vedení boje při střežení náhle se vyskytující zálohy.

Průzkum komunikací je veden zpravidla silami průzkumných útvarů, bombardovacími stíhači a bombardovacími letouny. Sledovat komunikace je dále povinností všech průzkumných osádek při plnění ostatních úkolů vzdušného průzkumu.

Průzkum komunikací ve prospěch tankových vojsk je vhodné provádět šterbínovou fotografickou komorou.

Osádce možno stanovit až 150 km komunikace, osádce bombardovacího letounu i více. Výhodnější však je stanovit osádce úsek pouze 50 km komunikace, a jako další dva úkoly uložit průzkum jiných objektů.

Průzkum komunikací je z hlediska navigace a orientace velmi snadný.

Intenzita železničních přeprav za 24 hodin, která pomáhá odhalit zámýsl nepřítel, se zjišťuje podle vzorce:

$$i = \frac{24r(n_1 + n_2)}{D}$$

kde D = délka průzkumovaného železničního úseku,

n_1 = počet zjištěných souprav v jednom směru,

n_2 = počet zjištěných souprav v opačném směru,

r = průměrná rychlost souprav.

D. Průzkum vojsk v soustředění

Průzkum vojsk v soustředění možno rozdělit na čtyři skupiny:

- vyhledávání prostorů soustředění,
- upřesňování druhu a počtu vojsk v soustředění,
- sledování a střežení vojsk v soustředění.

Každá tato skupina sleduje jiný cíl a má proto také různé způsoby průzkumu.

Vyhledávání prostorů soustředění se provádí fotografováním pravděpodobných prostorů výskytu záloh v měřítkách do 1:6000 až 1:8000. Upřesňování druhu a počtu vojsk v soustředění se provádí výhradně fotograficky v měřítkách 1:5000. Sledování zálohy v prostoru soustředění přichází v úvahu zpravidla v přípravném období boje a operace s cílem prověřit, zda

již zjištěná záloha nezměnila prostor soustředění. Provádí se vizuálně nebo fotograficky v měřítkách do 1 : 10 000. Cílem střežení záloh je nedopustit skryté zasazení zálohy do průlomu nebo do protiaktí. Provádí se vizuálně s fotografickou kontrolou a úkol v sobě zahrnuje jak prozkoumávání prostorů soustředění, tak i komunikačního směru vedoucího z tohoto prostoru na čáru zasazení.

V noci je průzkum prostorů soustředění velmi ztížen a bude se zpravidla omezovat na zjišťování, event. prověřování prostorů soustředění vizuálně, s využitím maskovací neokézní vojsk. Přímý průzkum je vhodné provádět vizuálně pomocí osvětlovacích pum SAB. Pouze výjimečně na výzvu bude proveden v noci průzkum fotograficky.

Intenzita vyhledávání a sledování prostorů soustředění je minimálně jednou denně. Intenzita střežení záloh je dána vztahem

$$I = \frac{D}{V} + \epsilon - t,$$

kde I — interval letů,

D — vzdálenost zálohy od čáry isolace,

V — rychlost přesunu zálohy,

ϵ — čas nutný k formování a rozvínutí zálohy,

t — čas potřebný k zásahu vlastních letounů.

Prostorů soustředění bude zjišťovat zpravidla bombardovací letectvo. Jedna osádka může obdržet jako jeden úkol vyhledání pravděpodobného prostoru soustředění o velikosti 20 × 30 km i více. Úkol sledování a střežení bude zpravidla dáván průzkumnému letectvu.

E. Průzkum velitelských stanovišť

Rozrušení systému velení je jednou z forem, jak zmařit plánované operace nepřítele. Proto průzkum velitelských stanovišť bude častým úkolem průzkumného letectva.

Základem průzkumu velitelských stanovišť jsou výsledky radiotechnického a rádiového průzkumu, které podle typu radiolokátorů a vzdálenosti od fronty a podle způsobu rádiových hovorů umožní upřesnit pravděpodobné rozmístění velitelských stanovišť na prostor do 20 × 20 km.

Průzkum velitelských stanovišť je zpravidla prováděn vizuálně z výšek od přízemní do 2000 m. Vyhledávání je možno pro-

vádět též fotograficky v měřítkách okolo 1 : 5000.

Průzkum VS je nutno vázat na provádění úderů. Bude proto zpravidla konán na výzvu.

Zjištěná VS je výhodné napadnout palbou palubních zbraní.

Podobným způsobem, jako VS, se upřesňují i polohy radiolokátorů nebo rádiových uzlů, určených ke zničení.

F. Průzkum systému nepřátelské obrany

Průzkum systému nepřátelské obrany se provádí fotografováním úseků terénu v taktické i operační hloubce, kde lze předpokládat budování pásem obrany, a to v měřítku 1 : 15 000 až 20 000. Prostory, kde byly zjištěny náznaky obranných prací, se systematicky fotograficky sledují, a to v taktické hloubce v měřítku 1 : 6000 až 1 : 8000, v operační hloubce v měřítku 1 : 8000 až 1 : 12 000. Provádí se jedenkrát denně nebo každý druhý den, a to zpravidla silami bombardovacího letectva, event. silami průzkumného leteckého pluku.

Fotografovat stejný úsek obrany dvakrát pro různé zájemce (např. pro topografickou službu a pro dělostřelectvo) je nepřípustné.

G. Letecké fotografování terénu

Letecké fotografování je základním způsobem vzdušného průzkumu.

Rozděluje se:

a) z hlediska technického na:

- denní a noční,
- svislé a perspektivní,
- řadové, prostorové (jednotlivými snímky a filmováním),
- černobílé, barevné, infračervené;

b) z hlediska taktického na:

- fotografické zjišťování nebo vyhledávání, tj. počáteční odhalení objektů průzkumu cestou prostorového nebo řadového fotografování terénu a pravděpodobných prostorů rozmístění cílů,
- fotografické upřesňování, tj. získávání podrobných údajů o známých objektech nebo částech terénu,
- fotografické sledování, tj. systematické fotografování odhalených objektů průzkumu s cílem zjistit na nich probíhající změny,
- fotografická kontrola je způsobem potvrzení vizuálního pozorování, prověrka údajů z jiných pramenů a provádění kontroly výsledků bojové činnosti, event.

kontrola vlastního maskování.

Měřítka snímků se určuje z těchto hledisek:

- charakter objektu,
- stupeň maskování,
- rozlišovací schopnost,
- doba provedení,
- cíl průzkumu.

Letecké fotografování terénu se provádí ve prospěch pozemních vojsk, a to pro vševojskové štáby, pro dělostřelectvo, topografickou službu a výsadky a pro letectvo z důvodů získání podkladů pro orientaci.

K fotografování pro vševojskové štáby s cílem povšechného zvládnutí terénu se volí měřítka 1:15 000 až 1:25 000 s cílem detailního zvládnutí terénu měřítka 1:4000 až 1:8000.

Pro výsadky pro výběr doskokových ploch se volí měřítka 1:20 000 až 1:40 000, pro určení výhodnosti vybraných ploch měřítka 1:4000 až 1:8000, pro odhalení protivýsadkových zařízení měřítka 1:4000 až 1:6000, pro volbu orientačních bodů na trati letu 1:12 000 až 1:15 000, pro určení PVO na trati a v prostoru cíle měřítka 1:6000 až 1:8000.

Pro dělostřelectvo se fotografovají prostory pozorovatelů, palebných postavení a cílů v měřítkách 1:20 000 až 1:25 000.

Pro topografickou službu se volí měřítka podle druhu zhotovovaných map v rozmezí 1:25 000 až 1:40 000.

Topografická kontrola bojové činnosti letectva se provádí v měřítkách 1:6000 až 1:15 000, dělostřelectva v měřítku 1:5000 až 1:10 000 a kontrola účinků atomových pum v měřítku 1:10 000 až 1:30 000.

Fotografování administrativních, politických a průmyslových center se provádí u svislých snímků 1:15 000 až 1:25 000, u perspektivních snímků 1:10 000 až 1:20 000 na střední horizontále.

● Taktika provedení průzkumných letů

Taktika provedení vzdušného průzkumu je zabezpečena taktickým manévrem průzkumného letounu na trati a v prostoru cíle, který zabezpečuje překvapení cíle a vyloučení účinku PVO nepřítele a nejvhodnějšího prostředku pro provedení průzkumu.

Taktický manévr podle situace tvůrčím způsobem vytváří osádka podle pokynů létajících příslušníků štábů útvarů a svazků.

Základní manévry, ze kterých je možno vycházet a které nutno dále rozvíjet a vzájemně kombinovat, jsou uvedeny na schématech.

● Taktika řízení vzdušného průzkumu

Řízení vzdušného průzkumu se provádí:

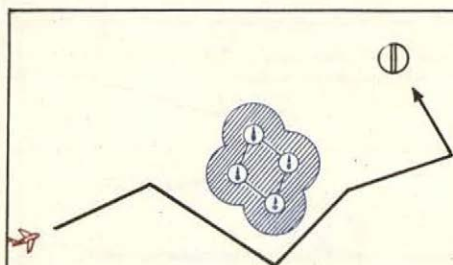
- upřesňováním úkolů osádkám nebo štábům leteckých útvarů a svazků;
- doplňováním úkolů štábům útvarů a svazků;
- vyzýváním průzkumných letounů z pohotovosti čís. 1 a 2 na nenadálé úkoly;
- velením průzkumným osádkám na zemi i do vzduchu;
- přecílováním průzkumných osádek při plnění úkolu;
- vedením (naváděním) průzkumných osádek do prostoru cílů;
- sledováním průzkumných letounů na trati letu;
- varováním průzkumných osádek do vzduchu;
- nahrazováním ztrát přesunutím nesplněných plánovaných úkolů na záložní osádky.

Na stupni operačního štábu VL a PVOS spočívá řízení vzdušného průzkumu především v neustálém upřesňování a doplňování úkolů průzkumu co do prostoru a času, a to především v pohybových fázích boje.* Neprovede-li operační štáb toto upřesnění v určitých časových obdobích, je povinností velitelů a štábů útvarů a svazků zhodnotit situaci a provést vlastní rozhodnutí, které hlásit nadřízenému štábu.

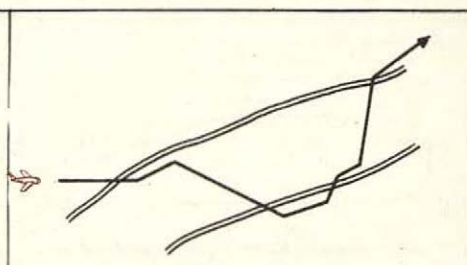
Velitelé a štáby útvarů a svazků jsou povinni zorganizovat plnění upřesněných úkolů v rámci plánovaných vzletů. V případě, že jsou plánované vzlety plně vytiženy, vyžadují povolení vyčerpat vzlety ze zálohy.

Upřesňování úkolů se především týká průzkumu ZHN, kde nutno i několikrát za den podle vývinu situace určit nové pravděpodobné prostory rozmístění. Dále bude toto upřesnění časté u průzkumu přesunů vojsk, kde budou určeny komunikační směry, na které se zaměřit, a to podle zjištěného rozmístění pozemních sil. Bu-

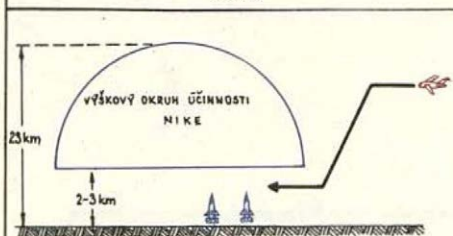
*) Při tom je třeba maximálně využívat všech protiradiotechnických opatření a bojové činnosti ostatních druhů letectva, které naruší nepřátelský systém PVO. Provádění jednotlivých průzkumných letů bez narušení nepřátelské PVO se v současné době jeví neúčelné, a je z hlediska návratu letounů problematické.

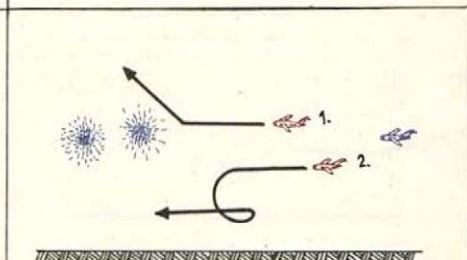
Obr. 1. Změna směru letu s cílem vyhnout se palbě PLD, překvapit objekt průzkumu a ztlážit navádění nepřátelských letounů.

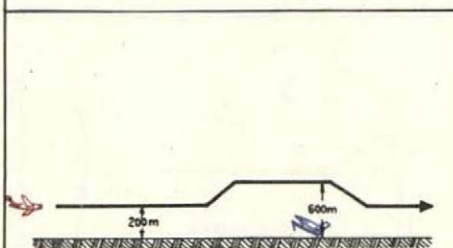
Obr. 2. Změna směru letu vynucená charakterem cíle (průzkum komunikačního směru)

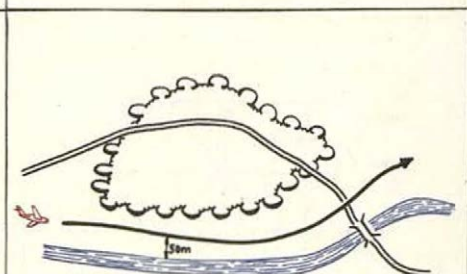
Obr. 3. Změna výšky letu s cílem vyhnout se palbě PVO prostředků

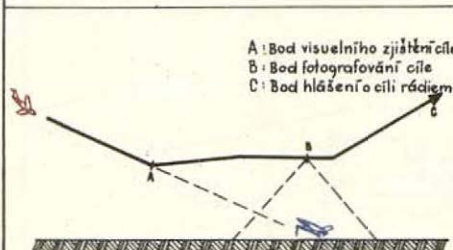
Obr. 4. Změna výšky a rychlosti letu s cílem vyhnout se palbě PLD a stíhačům

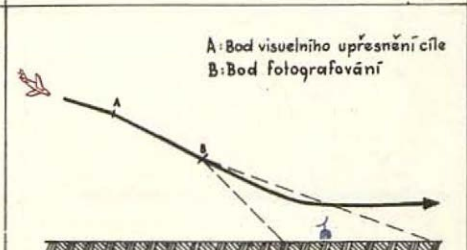
Obr. 5. Let v přízemní výšce s výškou nad cílem pro umožnění fotografování cíle

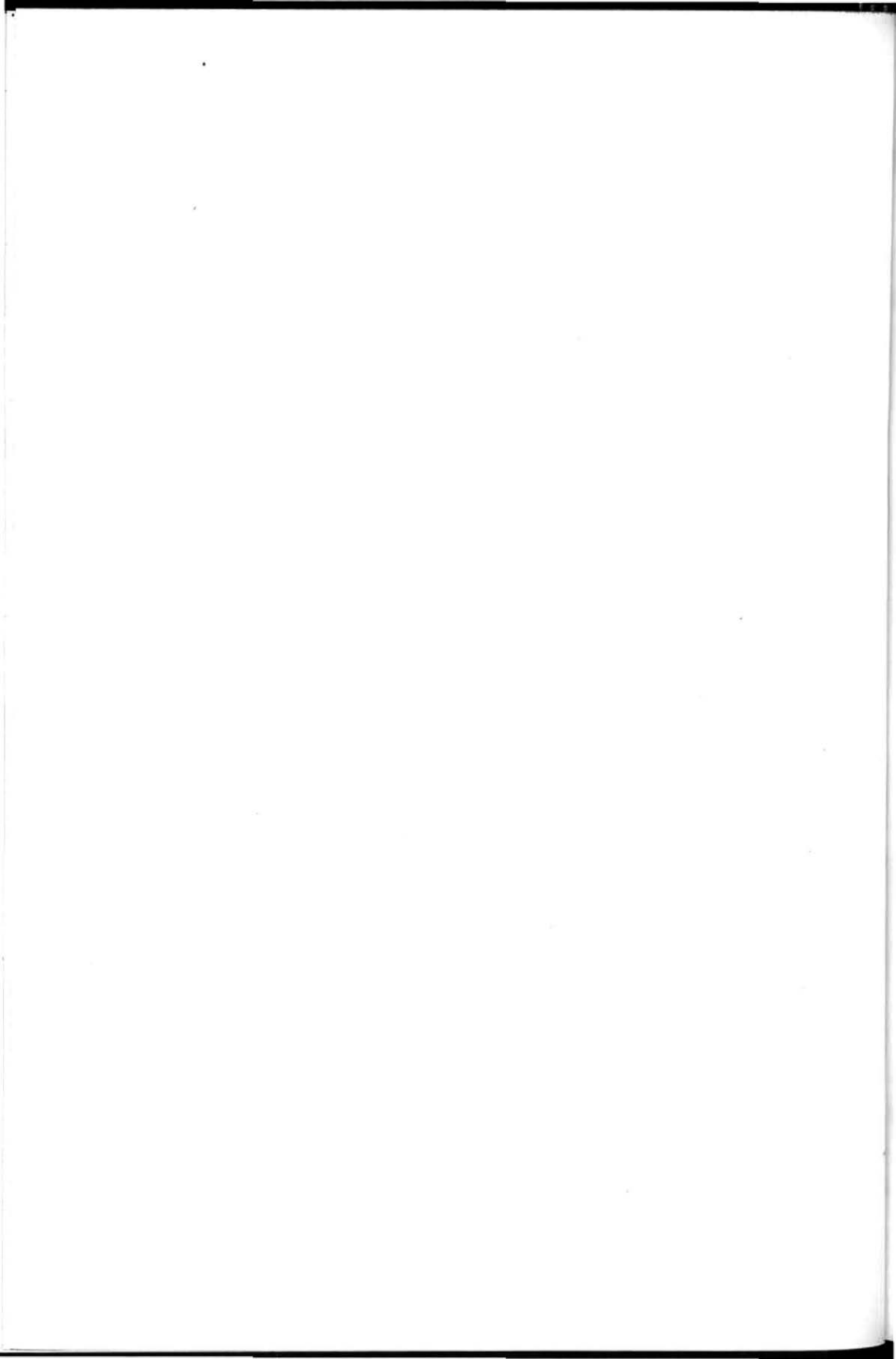
Obr. 6. Let v přízemní výšce s využitím terénu s cílem vyhnout se PVO a překvapit cíl

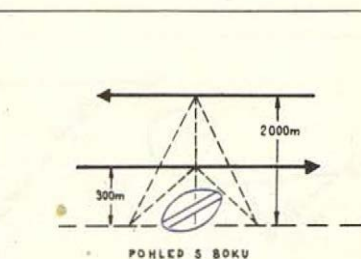
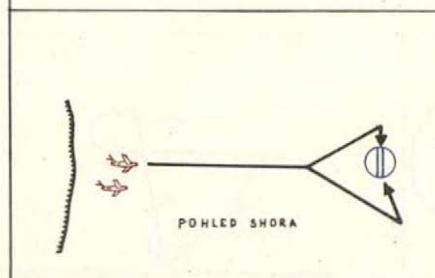
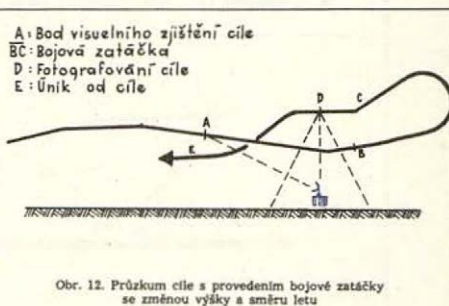
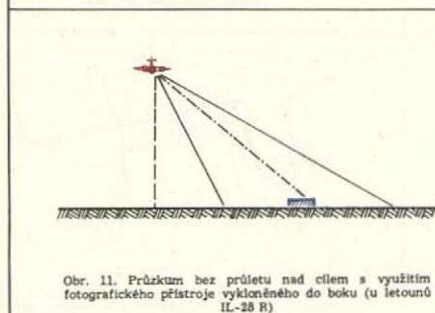
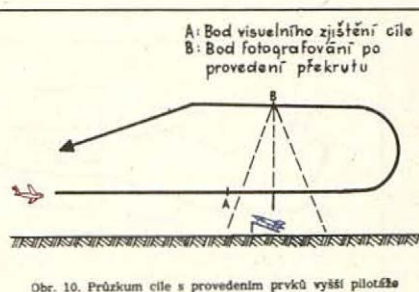
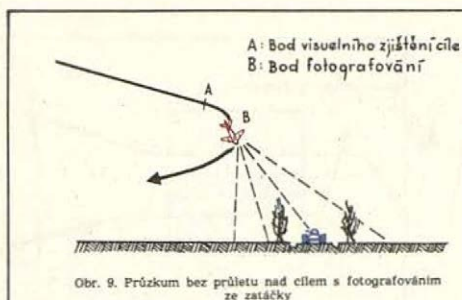

Obr. 7. Průzkum cíle při provedení pouze jednoho průletu nad objektem

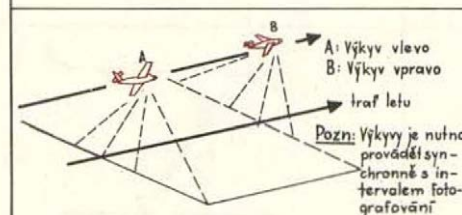

Obr. 8. Průzkum bez průletu nad cílem s využitím fotokulometu (fotopřístroje) vykonávaného vpřed

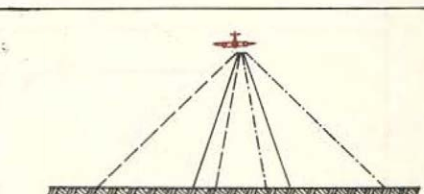

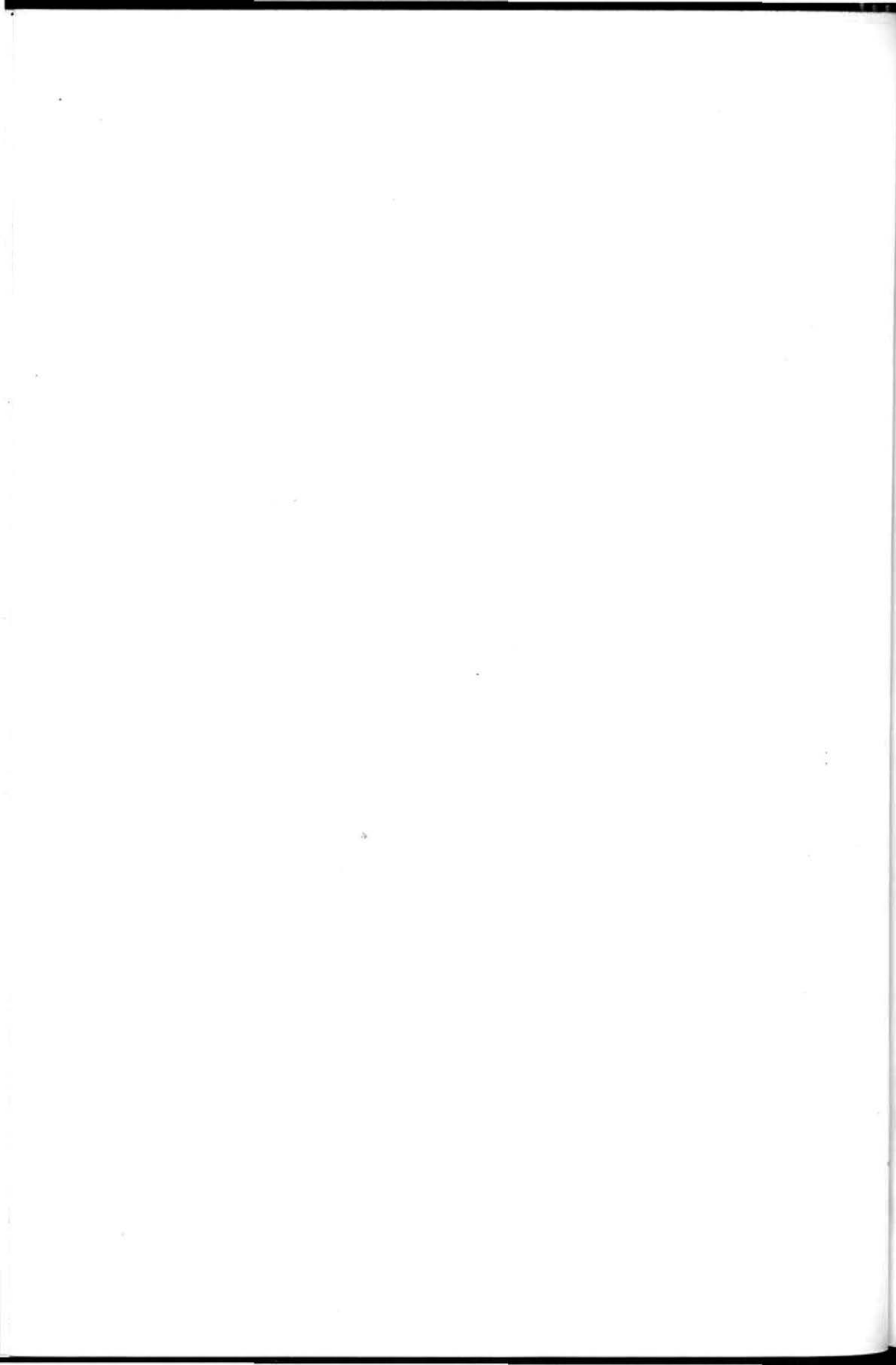
Obr. 13. Průzkum cíle 2 osádkami z různých směrů a výšek s cílem narazit PVO cíle, získat jak malé tak i velké měřítko snímků

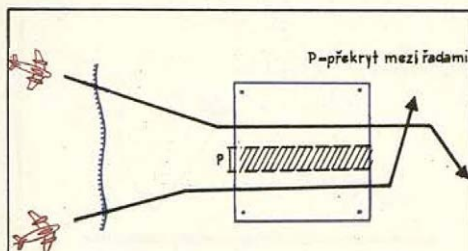

Obr. 14. Průzkum cíle (prostoru) velkého rozměru jedním průletem pomocí kývání letounu

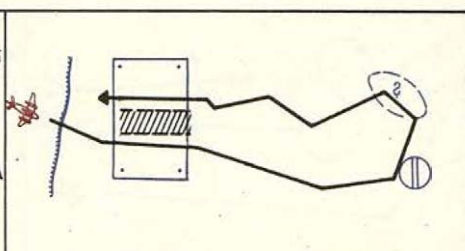

Obr. 15. Fotografický průzkum cílů velkých rozměrů pomocí sdružených výkyvných komor

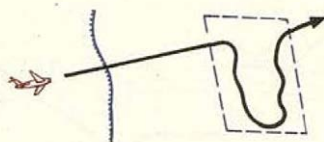

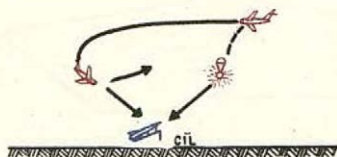
Obr. 16. Fotografický průzkum cílů velkých rozměrů jedním průletem několika osádkami

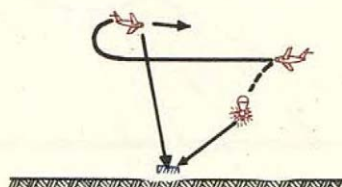
Obr. 17. Fotografický průzkum cílů větších rozměrů jedním letounem bez okamžitého návratu nad fotografovaný cíl

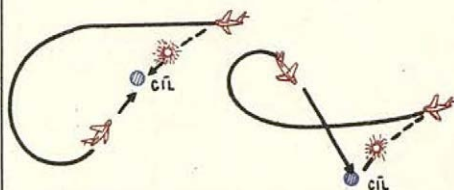
Obr. 18. Možný způsob vyhledávání cíle v pravděpodobném prostoru rozmístění o velikosti 10x20 km (hadovitý let s cílem zlepšení výhledu a ztížení činnosti prostředky PVO nepřítelé)

Obr. 19a

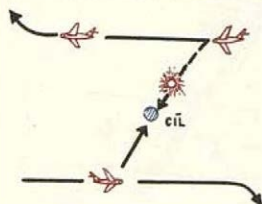
Obr. 19b

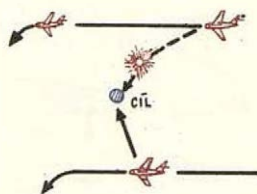
Obr. 19c

Obr. 19d

Osvětlení a průzkum cíle jedním letounem se změnou směru i výšky letu

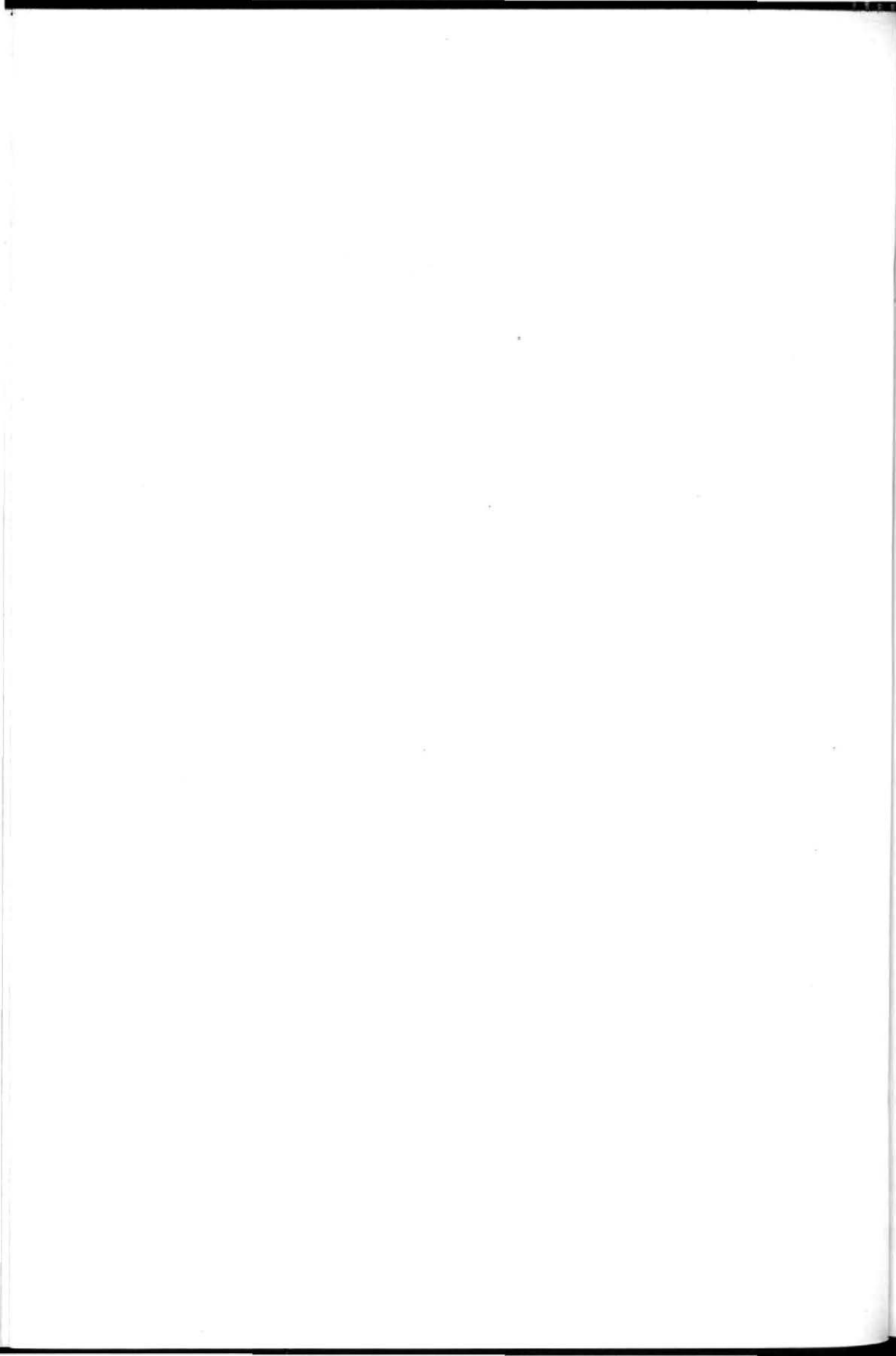

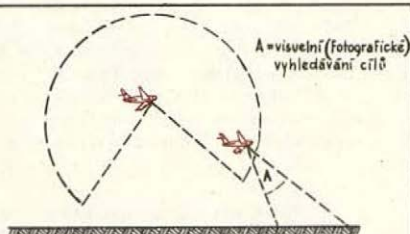
Obr. 20a

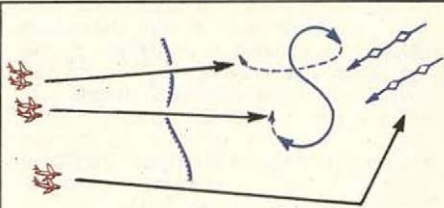
Obr. 20b

Osvětlení a průzkum cíle dvěma letouny, z nichž jeden provádí osvětlení cíle a druhý průzkum

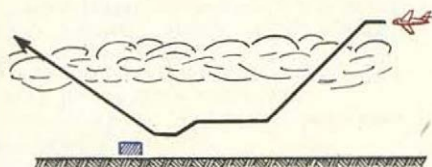

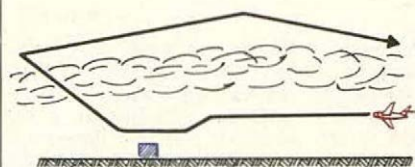
Obr. 21. Let dvojice na průzkumný úkol. Vedoucí provádí průzkum, vedený pozoruje vzdušný prostor

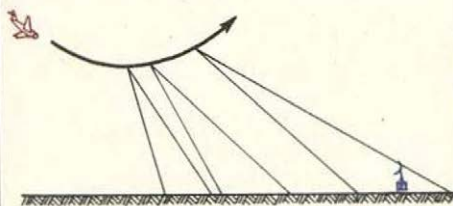
Obr. 22. Průzkum silou, vedený několika roji až letkami s cílem části síl vést (nebo rozptýlit) nepřátelskou PVO a části síl proniknout nad cíl

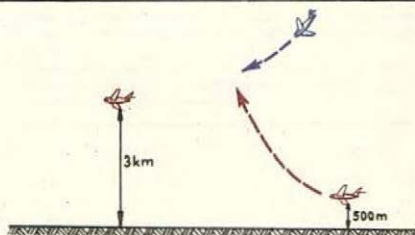
Obr. 23. Průzkumný let za ZFP (ztížených povětrnostních podmínek) provedením neřízeného sestupu přes souvislou pokrývku mraků (v rovinatém terénu při známé výšce spodní základny mraků)

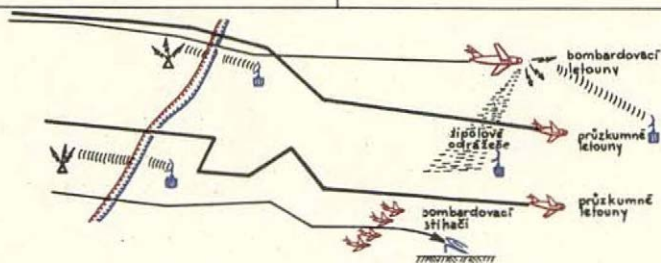
Obr. 24. Průzkumný let za ZFP, a to k cíli pod mraky, po průzkumu cíle let pod mraky, v mracích nebo nad mraky do prostoru letiště, kde provést řízený sestup

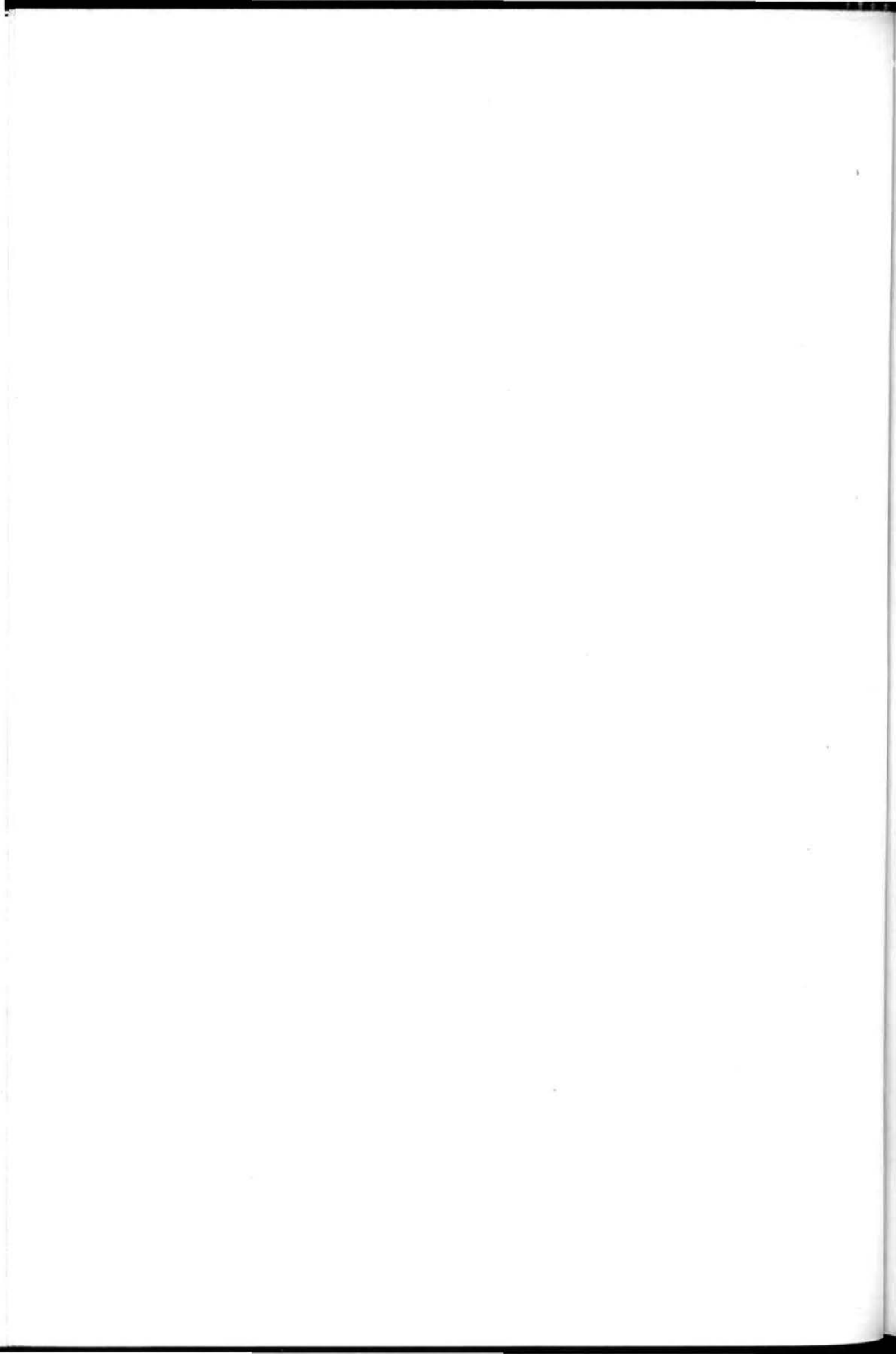
Obr. 25. Průzkum cíle bez průletu nad cílem s fotografováním krátkým intervalem svisle zamontovanou kamerou při stoupavém letu

Obr. 26. Průzkum dvojicí. Vedoucí vyhledává cíl, vedený upřesňuje údaje o cíli a chrání vedeného

Obr. 27. Základní taktický způsob vedení vzdušného průzkumu, tj. využití protiradiotechnických opatření letectva a pozemních vojsk a bojové činnosti jiných druhů letectva, které rozptýlí nebo ruší účinky nepřátelské PVO s cílem vyhnout se účinkům nepřátelské PVO

de-li třeba k určité hodině shromáždit údaje pro plánované úderý nebo rozhodnutí, bude provedení průzkumu příslušných cílů upřesňováno časově.

Zásadou je podrobné zachycení všech změn, upřesnění a doplňků v plánu průzkumu, plánové tabulce průzkumných letů nebo v příslušných pracovních dokumentech.

● Taktika vyhodnocování vzdušného průzkumu

Průzkumné osádky se řídí při vyhodnocování zjištěných zpráv těmito zásadami:

- nutnost podání úplných zpráv o objektech průzkumu;
- podávat hlášení o nenadále zjištěných cílech, které nebyly předpokládány v úkolu pro osádku;
- dosáhnout maximální přesnosti při zjišťování polohy cílů (± 300 m);
- předávat zprávy vzdušného průzkumu bez časových ztrát;
- provádět prověrku cílů bombardováním nebo palbou palubních zbraní s cílem rozpoznat cíl od makety, event. vyprovokovat cíl.

Štáby leteckých útvarů a svazků jsou povinny zabezpečit a provést:

- maximálně rychlý výslech osádky;
- časově bezeztrátové zpracování fotografických hlášení (maximální využití vyhodnocování mokřých negativů a upřesňování polohy cíle ze snímku s přesností ± 10 m);
- využívání starých leteckých snímků pro srovnání s novými;
- hluboký rozbor získaných zpráv a jejich využití pro hodnocení situace a rozhodnutí;
- maximálně rychlé předání všech získaných zpráv nadřízenému štábu a ostatním zájmovým štábům.

● Z á v ě r

Uvedené taktické zásady organizace, vedení, řízení a vyhodnocování vzdušného průzkumu jsou výsledkem teoretických úvah a zkušeností ze cvičení a z výcviku průzkumných osádek. Je třeba, aby se staly vodítkem při práci štábů a průzkumných osádek, aby nebyly chápány jako neměnné a dogmatické, nýbrž aby byly stále tvůrčím způsobem rozváděny a zevšeobecňovány.

Автор подытоживает и творчески разработывает современный опыт по тактике воздушно-разведки.

Он подвергает анализу даже вопросы, на практике до сих пор непроверенные, которые могут стать толчком к дискуссии.
